

Om Lofotfiskeriet

Aar 1873.

Under 13de September er for Hs. Majestæt Kongen forelagt nedenstaaende Indberetning fra Opfyndschefen ved Lofotfiskeriet, Capteinlieutenant Olsen, om Lofotfiskeriet i 1873.

Herved har jeg den Ære at afgive den paabudne Indberetning om Lofotfiskeriet 1873 samt om Opfyndets Virksomhed under samme.

I de Lofoten nærmest liggende Egne herskede i de sidste Uger af forrige Aar et ualmindeligt roligt og mildt Veir, der — naar undtages en kortvarig Sydvæststorm i December Maaned — vedvarede ligetil over Midten af Januar, da det afløstes af vedholdende og tildeels meget voldsomme Landvindstorme, der varede til 28de Januar. I hele Februar og ligetil henimod Fevndøgstider var Veiret meget uroligt og stormende, og uden at det var i den Grad voldsomt, at det gjorde Skade paa Fartøier i Havnen eller Husebygninger, var det dog til stort Hinder for Fiskeriets Drift.

I sidste Halvdeel af December mærkedes som sædvanligt Skreien paa de fleste Steder i Vestlofoten og ved Henningsvær og i første Halvdeel af Januar gjordes ogsaa østenfor Henningsvær af og til ret god Fangst. Hjemfolket tilligemed de faa fremmede Fiskere, der havde indfundet sig for Midten af Januar, gjorde i Regelen ganske god Fangst med Liner overalt i Vestlofoten.

Mod Slutningen af Januar begyndte fremmede Almue i betragteligt Antal at indfinde sig og ligesom de nærmest foregaaende Aar søgte Mængden til Henningsvær og Vestlofoten. Under de faa Dages Godveir, som fandt Sted i Begyndelsen af Februar, ankom megen fremmede Almue til Fiskedistriktet, saa det kan antages, at henimod

den halve Deel af dem, der almindeligviis søger til Lofoten, var fremkommet nogle Dage ind i Maanedens. Paa Grund af ubelidigt Reiseveir og Forsinkelse i Udrustningen formedelst Ophold ved Sildefisken, vedbleve dog fremmede Fiskere at indfinde sig ligetil henimod 12te Marts.

Ikke saa faa Kjobsfartveir havde ligeledes tidligt indfundet sig i Distriktet, men der var mange, som hindrede ved stormende Veir, ikke naaede frem før i Begyndelsen af Marts Maaned.

Ved Brettesnæs faldt denne Vinter intet Fiske og ingen fremmede Almue søgte dertil.

Til Skraaven søgte fra først af ifkuns faa fremmede Fiskere. Først i de sidste Dage af Marts fik Belægget dersteds en betydelig Forøgelse ved Tilflytning fra Stamfund, Stene og tildels fra Ure, og i Begyndelsen af April udgjorde det samlede Baadantal omkring 400, der var det største Antal, som under dette Fiske paa en Tid var samlet i Skraaven. Paa Grund af private Efterretninger om Fiske ved Stamfund og Stene vendte Adskillige af de Tilflyttede tilbage nogle Dage ud i April. Midt i Januar gjordes af Hjemfolkene en Fangst af 30 til 100 Fisk og en enkelt Garnbaad havde allerede ved Maanedens Udgang 4 Tdr. Lever. Med Fisket i det Hele taget gik det dog nedslaaende smaat ligetil over Midten af Marts, da det efterhaanden bedredes, saa at man med alle slags Redskaber gjorde ret god tildels endog meget rig Fangst. Fra 20de Marts og ligetil Paaskehelgen afbrød Fisket, slog dette godt og jævnt til, og den 27de var Fangsten endog ganske overordentlig rig, idet Baadene næsten uden Undtagelse kom overlastede iland, og mange kunde ikke engang rumme den rige Fangst. Fiskten stod da over hele "Høla" og ganske tæt ved Land, I de første Dage af April begyndte endeel af den Almue som var bestemt til Finmarken at afreise og omkring den 12te havde de fleste fremmede Baade afsluttet Fisket for at begynde sig dels til Finmarken og dels til Hjemstederne. Under gunstigere Veirforholde vilde Fisket ved Skraaven denne Vinter blevet overmaade betydeligt, men Storm med Snebyg og Vygeveir hørte til Dagens Orden saagodt-

som den hele Fissetid igjennem. Fra Midten af Februar kan ved Skraaven kun regnes 16 & 17 regelmæssige Søveirsdage og deraf blot 11 under det egentlige Fiske eller fra Midten af Marts. Ved den megen Landliggen gik selvfølgelig ogsaa adskillige andre Dage tilspilde for Fisket, idet den første Godveirsdag efter Redskabernes længere Overstaaten i Regelen gik med til Søgning efter disse samt til Udgreining og Ombytning med andre. Naar Udbyttet alligevel blev nogenlunde tilfredsstillende, maa deraf sluttes, at Fisketugden ved Skraaven har været betydelig.

Omkring Midten af Februar var der i Distriktet forsamlet ca. 70 Baade, hvilket Antal efterhaanden forøgedes til 175, men da Fisket var misligt, flyttede de fleste allerede tidligt til Skraaven og Svolver, ligesom ogsaa en Deel begav sig til Finmarken.

Naar undtages at Tilflytningen til Svolver vestenfra ikke var saa stor som til Skraaven samt at Fisket faldt mere ujevnt, vare Forholdene med Hensyn til Fisket i Svolver de samme som i Skraaven. Det største Baadantal, som paa en Gang var samlet i Svolver, gik dog ikke op til mere end 200.

Den 31te Januar henlaa i Kabelbaag 13, i Storvaagen 5, i Orsvaags 4, i Orsnæs 16 og i Hopen og Kalle 37 Baade. Ved Begyndelsen af Marts var Baadantallet i de nævnte Vær gaaet op til 330, og da Fisket mod Slutningen af Marts begyndte at flaa til i Lofoten, forøgedes Antallet yderligere med henved 300 Baade fra Stamfund, Stene og Ure. — Fra Nytaar af havde endeel af Hjemfolkene i Vaagen drevet Linefisket med ret god Fangst, men det blev afbrudt ved den førnævnte vedholdende Landvindsstorm. Da Veiret atter bedagede sig, var Fisket misligt for de østlige Vær, noget bedre ved Orsnæs og Hopen. Fra 1ste til 21de Marts var saavel Garn- som Linefisket meget ujevnt, den ene Dag kunde der fiske særdeles godt og den næste saagodtsom Intet. Men den 21de Marts begyndte paa den hele Strækning et jævnt godt og tildels rigt Fiske med alle slags Redskaber. Fjere Dage kom saavel Garn- som Linebaadene fulblastede ti

Land, og de Dage, da Veiret var roligt, gjorde ogsaa Dagline- og Dybsagnbaadene meget god Fangst. Bedst slog Fisket til ved Kabelvaag og Storvaagen. Fra 4de April aftog det mærkeligt, hvorfor allerede i de nærmest følgende Dage en større Deel af Almuen afsluttede sin Bedrift. Deels af Hensyn til Redskaber, hvis Trækning var hindret af Veiret og deels i Paavente af Efterfiske blev dog endeel Fiskere liggende tilbage over Paaskehelgen. For Linefiskerne i Kabelvaag og Storvaagen kan Lodden ansættes til 40 à 90 Spd., for Garnfiskerne i Kabelvaag til 30 à 100 Spd. og i Storvaagen til 60 à 120 Spd. For Linefiskerne i Ørsvaag kan Lodden gjennemsnitlig anslaaes til 52 Spd. og for Garnfiskerne til 90 Spd. Da Redskabsstabet var ubetydeligt, var saaledes Nettoudbyttet for Fiskerne paa denne Strækning ret tilfredsstillende.

Til Henningsvær var den 26de Januar ankommet 150 Vaade, hvilket Antal i Begyndelsen af Februar forøgedes til 350 og nogle Dage ind i Marts til 600; senere tiltog Vaadantallet hyderligere uden dog at alt Husrum blev optaget. Lige indtil Begyndelsen af Marts var Fisket ved Henningsvær og Fesvaag ujevnt og i Regelen misligt, fornemmelig paa Grund af Veirets Urolighed. Fra Slutningen af Februar begyndte Dybsagnfisket at give et jevnt godt Udbytte saa ofte Fiskerne kunde komme paa Søen, og dette blev efterhaanden ogsaa Tilfældet med de øvrige Redskaber. Den 20de Marts begyndte man at fiske paa Gimsøstrømmen, men nogen større Fisketyngde var neppe der tilstede, thi nogle Dage efter var Fangsten ubetydelig og ujevnt og man begyndte at fiske bedre paa de Redskaber, der vare udsatte længere fra Land; noget egentlig "Strømfiske" fandt saaledes ikke Sted. De første Dage af April begyndte Fisket at aftage, og den til Finmarken bestemte Almue var da dels ophørt at fiske og dels afreist. I Ugen før Paaske gjorde Størstedelen af Fiskerne sig færdig til Hjemreise; nogle saa bleve ogsaa her liggende Helgen over uden dog at udrette Synderligt. Det gjennemsnitlige Udbytte kan i Henningsvær anslaaes til 18 a 20 Tdr. Lever pr.

Garnbaad, 10 Tdr. pr. Linebaad og 2 Tdr. pr. Dybsagnbaad.

Saa Dage efter Nytaar begyndte fremmede Fiskere fra Balsfjorden, Lenvig, Stegen og Folden enkeltviis at indfinde sig ved Stamsund, Stene og Ure, saaledes at der allerede d. 16de Januar var ankommet til Stamsund 28 Garn- og 50 Linebaade, til Stene 14 Garn- og 20 Linebaade samt til Ure 3 Garn- og 36 Linebaade. Massen af fremmed Almue ankom i den første Uge af Februar, Dybsagnfiskerne dog først mod Maanedens Slutning. Da Fisket i Østlofoten tegnede sig misligt, flyttede nogle Fiskere i Slutningen af Februar derfra til Stamsund og Stene, saa at alt Husrum i disse Vær ved den Tid var optaget. Da Fisket derimod begyndte at slaa til i Østlofoten, flyttede mange Fiskere fra disse Vær til Vaagen og især til Skraaven, saa at sidst i Marts var i Stene ifkuns enkelte Vaade tilbage og i Stamsund og Ure kun omtrent en Trediedeel af Almuen. Omtrent 200 Vaade bleve liggende tilbage efter Paaske i Haab om Efterfiske, hvilket dog efter hvad jeg senere har erfaret blev ganske ubetydeligt. Den 8de Januar blev Natliner første Gang trukne ved Stamsund med en Fangst af 20 à 30 Fisk; Fisket bedredes dog snart til et Udbytte af 100 à 200 og endog 300 Fisk indtil 6te Februar, efter hvilken Tid stormende Veir blev meget til Hinder. Ogsaa naar Redskaber kunde trækkes, var Fangsten da i Regelen ubetydelig indtil Begyndelsen af Marts, hvorefter den atter blev bedre, skjønt fremdeles ujevnt indtil Midten af Maanedens, da den holdt sig jevnt omkring 100 à 200 Fisk, og de første 8 Dage af April endog omkring 200 à 400 Fisk. Senere aftog igjen Fangsten og var ved Paaskefiden meget ubetydelig. For Linefiskerne blev Udbyttet i det Hele taget meget ujevnt. I Stamsund varierede det fra 2 til 16 Tønder Lever pr. Vaad; i Ure var det noget bedre. Paa Strækningen Stamsund—Ure tog Garnfisket sin Begyndelse i den sidste Halvdeel af Januar, men det var i Begyndelsen ubetydeligt og ujevnt. Først i Februar gav distnok Fisket paa Eggen lige til 800 Fisk pr. Vaad, men det var ifkuns Saa, som under det urolige Veir og med

de korte Dage bristede sig til at sætte Redstaber saa langt fra Land. De fleste gjorde kunns mislig Fangst lige indtil 6te Marts, da Fisken begyndte at nærme sig Land. Fangsten dreiede sig fra den Tid af omkring 150 à 300 Fist og tiltog daglig. Fra 20de Marts af fistedes nogle faa Dage endog rigt paa Gimdsstrømmen, men heller ikke for Stamsunds Bedkommende blev dette Fiste af nogen Barighed. Som ventelig kunde være blev Udbyttet ogsaa for Garnfisserne høist ujevnt, idet det variede fra 4 og indtil 22 Tdr. Lever pr. Baad. For Stamsunds Bedkommende kan det anslaaes til gennemsnitligt 13 Tdr. pr. Baad; i Stene og Ure var det noget mindre. Dybsagnfisset for disse Vær begyndte først i Februar med en Fangst af 50 Fist, men Veiret var meget til Hinder. I Begyndelsen af Marts gik Fangsten dog op til 150 à 200, men var yderst ujevn. Fisset med dette Slags Redstaber kan ansees sluttet omkring 23de Marts, da de fleste af Fisserne da reiste dels til Finmarken, dels til Ost- og dels til Vestlofoten. Udbyttet variede mellem $\frac{1}{2}$ og 3 Tdr. Lever pr. Baad eller gennemsnitlig 1 $\frac{1}{4}$ Td.

I Ugen 6te—11te Januar begyndte Hjemfolket ved Balsstad at fiske og allerede i den paafølgende Uge begyndte fremmede Fiskere at ankomme til Balsstad, saaledes at hersteds var ved Maanedens Udgang samlet ca. 200 Baade. Brandsholmen, Sandsund og Balsstad bleve fuldt belagte de første Dage af Februar; Nussfjord derimod først midt i Maanedens. I den sidste Halvdeel af Marts flyttede endeel Baade fra Stamsund—Ure og fra Lofotens Dyreside til disse Vær og til Strømøen. Paa den heromhandlede Strækning, fra Ure til Nesland, begyndte Fisserne med ret god Fangst, der i Regelen gik op til 300 Fist paa 4 Stamper Line. Senere var den daglige Fangst for Brandsholmens og Sandsunds Bedkommende i Regelen liden, ofte mislig, indtil mod Slutningen af Fisset, da der i nogle Sæt fistedes godt paa alle Redstaber. Ved Balsstad og Nussfjord var Fangsten med Line derimod i Regelen god, tildels endog rig, saa ofte Trækning kunde foregaa, medens der med Garn ikke gjordes nogen væsentlig Fangst før ud over Midten af

Marts. En betydelig Fissethngde antages at have været tilstede fra Balsstad og vestover, thi efter Fiskernes Udsagn kunde Liner sættes fra Habbunden indtil 30 Favne over samme i en Strækning omkrent en Meil ud fra Land uden at der mærkedes nogen synderlig Forskjel i Fangsten, der i Almindelighed var jevn god. Omkring Midten af Marts formærkedes Fist tæt under Land paa hele Strækningen Brandsholmen—Nussfjord, dog i størst Mængde fra Balsstad og vestover, og der foregik et jevnt godt, i Regelen endog meget rigt Fiske. Den under Land staaende Fiskemasse trængte efterhaanden videre op igjennem Napstrømmen og ind i Buksnæssfjorden, paa hvilket sidste Sted der sidst i Marts erholdtes indtil et Par Hundreder Fist paa natstaaende Redstaber. Noget større Fiskemasse antages dog ikke at have været tilstede i Buksnæssfjorden, og i Løbet af den første Uge af April ophørte ogsaa Fisset ganske her. I Napstrømmen derimod begyndte et ganske overordentlig rigt Fiske med alle Slags Redstaber, og dette trak sig efterhaanden nordover langt forbi Strømøen. Da den største Deel af Fisserne fra Balsstad og Nussfjord søgte didhen, blev Rummet paa Søen selvsølgeligt knapt og endeel Sammenviklinger og Redstabsstaber fandt Sted i Begyndelsen; men da mange Natlinefiskere gik over til at bruge Dagline og Dybsagn, blev Pladsen tilstrækkelig for dem, der benyttede Notredstaber. I Begyndelsen af April begyndte Fisset at falde ujevnt og tog efterhaanden af indtil det omkring d. 1de ganske ophørte; i denne Tid fistedes derimod ret godt paa de sædvanlige Fiskepladse og tilbels nærmere Land. Det gennemsnitlige Udbytte pr. Garnbaad kan ansættes for Nussfjord til 27 og for Balsstad til 20 Tdr. Lever og pr. Linebaad til 17 Tdr. paa begge Steder, medens Udbyttet pr. Dybsagnbaad dreier sig om 8 à 10 Tdr. For Sandsunds og Brandsholmens Bedkommende kan det derimod ikke sættes høiere end til 8 $\frac{1}{2}$ Td. pr. Baad.

Paa Strækningen fra Nesland og vestover til Lofotodden var Hjemfolket begyndt at fiske sraay over Nytaar, og en Fangst af 200 à 300 Fist var i Januar Maaned ikke ualmindelig. Fra Begyndelsen af Fisset var Fisten

usædvanlig stor og leverholdig, hvilke Egenstaber den i mere end sædvanlig Grad beholdt lige til Fiskeis Slutning. De til Bærene paa denne Strækning i Regelen søgende Fiskere begyndte at indfinde sig sidst i Januar og ved Midten af Februar var det faste Belæg tilstede. Paa Grund af det mislige Fiske i Nilsfoten søgte allerede tidligt mange Fiskere derfra til de vestligste Vær og som Folge deraf blev Belægget adskilligt større end de foregaaende Aar. Et større end sædvanligt Antal Kjøbefartøier søgte ogsaa især paa Grund af de høie Fiskepriser østenfor til Bærene paa heromhandlede Strækning. — Allerede tidligt i Fisket bemærkedes at Fisketyngden stod nær Land, fra "Nebotten" og opover, og den nærmede sig Vandet mere og mere indtil den i sidste Halvdeel af Marts ogsaa her paa flere Steder søgte lige ind paa Bugter og Strømme. Omkring 20de Marts blev Fisk formærket paa Sundstrømmen, paa den saakaldte "Is-lænding" eller "Is-lændingsbugt." (I Beretningen om Lofotfisket forrige Aar er feilagtigen anført, at "Is-lændingen" er den Deel af Sundstrømmen, som ligger længst fra Land; jeg skal herved tillade mig at berigtige dette berhen, at det er den mellemste Deel af selve Sundstrømmen fra Sund og nordover til Andopen). Fisketyngden holdt sig paa dette snevre og indskrænkede Rum ligetil 14de April. Ogsaa forrige Aar havde en ikke ubetydelig Fiskemasse søgt ind paa "Is-lændingen," men dette indtraf ikke før mod Slutningen af April Maaned. Aar fore gik fra 20de Marts til 14de April et i Regelen meget rigt Fiske paa "Is-lændingen," og den i Sund roende Almue drev i denne Tid udelukkende sit Fiske der. Dagline og Dybsagnbaadene kom i Regelen 2 og ofte 3 Gange om Dagen fulblastede til Land, og med Garnfistede 600 a 1200 Fisk pr. Baad. Naar dertil kommer, at Fisket paa Grund af Fiskepladsens beskyttede Belliggenhed kunde drives daglig, uhindret af Veiret, maatte det opfiskede Parti i Forhold til Almuens Størrelse blive ganske betydeligt.

En Synkenot af samme Konstruktion, men mindre

end den, der tidligere har været benyttet i Sinesfjorden, blev ogsaa udfat i Sundstrømmen paa det saakaldte Rev, og med denne blev ialt optaget 17000 Stkr. Fisk.

Ved Reine, Sørvaagen, Tind og Na fiskebes i Regelen ogsaa godt og jevnt saa ofte Fiskerne kunde komme paa Søen, men det yderst urolige Veir var til stort Hinder for Fisket i disse Vær, ligesom det ogsaa i Forbindelse med usædvanlig stærk Strømsætning forarsagede et meget betydeligt Tab af Redstaber, hovedsagelig Liner. Det største Tab fandt Sted i Ugen 17de—22de Marts og var betydeligt for Fiskerne i Reine; endeel Redstaber bleve senere bragte i Land dels i Opfynsdistriktet og dels i Bærø, men i en saa forviklet og uopløselig Tilstand at vedkommende Giere intet Brug kunde gjøre deraf. Efter 14de April var Fisket ujevnt og i Regelen smaat og efter den i Paastedagene herskende Storm af N. og N. V. Jeg Fisketyngden ud af "Is-lændingen"; senere fiskebes nogle Dage paa Sundsflaget og indenfor "Marbakkerne". Ved Reine og Sørvaagen fiskebes i Ugen efter Paaste fra 100 til 400 Fisk pr. Baad, men 24de April ophørte Fisket saagodtjøm ganske, saa at ogsaa Størstedelen af Hjemfolket ved denne Tid ophørte at drive samme. Den Dampstændighed, at Fisken den hele Fisketid stod lige tæt ved Land hidrog dog til at Udbyttet ogsaa ved Reine og Bærene vestenfor blev tilfredsstillende. Endeel Kjøbefartøier blev ogsaa som sædvanligt liggende tilbage i de vestligste Vær. For Fiskerne i Sund, der drev Fiske paa "Is-lændingen", blev Udbyttet særdeles godt; gennemsnitlig kan Lodden pr. Mand antagelig ansættes til ca. 150 Spd., medens det højeste Udbytte, der vides naaet paa en 6 Mandes Garnbaad i Sund naaede til 20,000 Fisk, 55 Tdr. Lever og 35 Tdr. Kogn, hvilket efter de gjældende Priser udgjør et Beløb af 340 Spd. pr. Mandslod.

I Dagen mellem 20de og 23de Marts begyndte endeel af den til Finmarksfisket bestemte Almue at gjøre sig færdig til Afreise, og ved denne Tid begav ogsaa Mange sig nordover med Dampskibene. Den største Deel

Tabel I.

Fortegnelse

over Antallet af antegnede Waadmandstaber og Giffere, udviffende disfes Gjemfleder og Gorfefing ved de forffiffelige Slags Medffaber.

	Garn.			Line.		Dybsagn.		Samlet Antal.	
	Waadmandstaber.	Waadmandstaber.	Waadmandstaber.	Waadmandstaber.	Waadmandstaber.	Waadmandstaber.		Giffere.	Waadmandstaber.
						Waadmandstaber.	Giffere.		
fra hvilket Præffegjeld.						uden Giner.	med Giner.		
Naagefund	-	-	-	-	-	5	1	5	1
Borgund	-	-	-	-	-	4	-	4	1
Chriftiansfund	-	-	-	-	-	2	-	2	1
Throndbjems By	-	-	-	-	-	12	4	12	4
Orffedalen	-	-	-	-	-	3	1	3	1
Stadsbygden	115	23	29	-	-	4	1	119	24
Orlandet	50	10	11	-	-	91	24	141	34

Bjerg	-	-	-	-	-	26	-	26	8
Aafford	-	-	-	-	-	50	-	50	14
Søndre L. hjem's Amt	165	33	40	-	-	186	-	351	85
Kladanger	10	2	3	-	-	-	-	10	2
Lervigen	5	1	2	-	-	-	-	5	1
Hitteren	-	-	-	-	-	6	-	6	2
Øttervæn	-	-	-	-	-	3	-	3	1
Beiffstaden	-	-	-	-	-	10	-	10	3
Gudervæn	-	-	-	-	-	3	-	3	1
Gudherred	-	-	-	-	-	2	-	2	1
Kolbered	6	1	1	-	-	3	-	14	3
Lefø	61	10	10	-	-	114	1	175	58
Nærø	30	5	5	-	-	12	4	42	9
Nordre L. hjem's Amt	112	19	21	-	-	153	1	270	81
Bindalen	29	5	5	-	-	164	-	193	70
Bronø	260	46	51	6	38	9	425	723	240
Wegø	36	6	7	2	364	82	-	400	88
Tjøfles	209	37	40	26	432	93	-	641	130
Affhang	447	74	80	6	45	10	10	502	88
Serø	124	21	21	-	69	18	-	214	46
Beffen	352	59	62	-	21	-	-	352	59

1) 1 Rifferband.

Recapitulation.

Haugesund	-	-	-	5	1	-	5	1	5	1
Nordre Bergenh. Amt	-	-	-	-	-	-	-	-	4	1
Christiansund	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1
Søndre L. hjem's Amt	165	33	40	-	-	-	186	-	52	85
Nordre L. hjem's Amt	112	19	21	-	5	1	153	1	60	270
Nordlands Amt	6763	1137	1335	220	5056	1198	1434	12	373	12723
Tromsø	1931	322	378	4	1771	428	487	21	57	3907
Tilfammen	8971	1511	1774	224	6832	1627	1922	35	544	17262
										3717
										4275

Hauge
 Bergen
 Christiania
 L. hjem's Amt
 Nordlands Amt
 Tromsø
 Tilfammen

Tabel II. Fortegnelse over Antallet af de i de forskellige Vær antegnede Vaadmandfaber og Differe samt disses Fordeling ved de forskellige Slags Medfaber.

	Garn.			Sine.			Dyveagn.			Samlet Antal.		
	Vaadmandfaber.	Vaade.	Garnbrudrude med Siner.	Vaadmandfaber.	Vaade.	Garnbrudrude med Siner.	Vaade		Differe.	Vaadmandfaber.		
							med Siner.	uden Siner.				
Vilsholdested i Lofoten.	4	1	1	-	-	-	8	4	-	12	5	5
Brettesnes	357	61	65	1	97	27	129	8	49	583	145	149
Straanen, Skjoldvær og Gulbrands	4	1	2	1	340	113	1	-	1	346	115	131
Sjilden af Sinesflorden	22	4	5	-	162	54	2	1	-	186	59	91
Veisfjorden af Sinesflorden	214	35	43	1	294	87	62	9	15	570	146	167
Sjoldvær med Sian	348	58	59	1	169	44	44	1	16	561	119	120
Sabelvaag	409	68	69	-	52	13	53	-	23	514	104	105
Storvaagen												

Ørsboag	80	18	18	91	21	22	13	5	184	39	45
Ørsboag	62	10	14	242	59	76	21	7	325	76	97
Nopen og Kalle	95	16	22	355	80	116	15	6	465	102	144
Henningsboer og Gøft- baag	1963	333	351	21204	261	273	194	2	3361	651	681 ¹⁾
Hindavn og Dørne	95	14	16	7	45	11	12	-	140	25	28
Stamfund	2212	365	429	2	556	137	165	24	2830	526	618
Stene (nedre og øvre) Ure	918	152	174	5	199	45	57	3	1756	457	491
Brandskolen og Eandfund	566	94	124	5	491	112	157	56	1197	262	337 ²⁾
Wastad	267	44	61	28	320	70	73	-	587	114	134
Musfjord og Strømø Eund og Næsland	253	42	54	21	959	209	219	1	1222	255	277
Reine, Havnø og Ole- milss	192	32	35	1	453	101	103	20	665	142	147
Mossenes	167	31	46	20	200	49	70	3	385	90	126
Sørvaagen	292	54	74	51	281	61	87	2	580	120	166
Ma, Lind, Eversfad og Lun	169	31	33	31	43	11	11	1	215	44	46
	128	24	28	18	171	40	43	7	317	71	78 ²⁾
	154	28	51	28	108	22	41	-	262	50	92
Tilsammen	8971	1511	1774	224	6832	1627	1922	35	544	17262	3717
											4275

1) 1 Eiferbad og 1 Dampffibbad. 2) 1 Eiferbad.

Table III.

Kortregneelse

over Skjæbsfartøier og Bygddefarskægtter, forsamlede i Lofoten den 16de Marts 1873, disses
Djemsfæder, Dregtighed, Antal af Besætning m. M.

Djemsfæd.	Fønnert eller Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.		Galeas. Galeas.	
													Galeas. Galeas.	Galeas. Galeas.		
Steffefjord	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	400	400
Stufesnæs	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	400	400
Haugefund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	600	600
Hordanger	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	370	370
Bergen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	27	147	14420
Alsfund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	28	2600
Christianslund	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	19	145	13250
Thronthjem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	13	61	31410
* Sundherred	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	12	12	1150
* Orlandet og Sofen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	56	56	4930
Maandalen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	105	9630	329
Helgeland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	71	254	37850	488
													6	6	28	533

Sammenlignet med forrige Aar udviser den iaar foretagne Optælling en Forøgelse i samtlige Fiskeres Antal af 489 Mand eller 71 Baadmandstaber. Garnfiskernes Antal skulde nemlig være forøget med 425 Mand eller 75 Baadmandstaber og Dybsagnfiskernes med 182 Mand eller 56 Baadmandstaber, hvorimod Linefiskernes Antal skulde være aftaget med 117 Mand eller 60 Baadmandstaber. Naar der bortsees fra de enkelte Baadmandstaber fra Haugefund og Borgund, falder Forøgelsen med 54 Mand paa Nordre Thronhjems Amt og med 686 Mand paa Tromsø Amt, hvorimod der fra Søndre Thronhjems Amt var 55 Mand og fra Nordlands Amt 205 Mand færre end forrige Aar.

Efter det feilslagne Sildefiske saavel i Senjen som paa Helgeland kunde der have været Grund til at antage, at en langt større Søgning til Lofotfisket vilde have fundet Sted. At dette imidlertid ikke blev Tilfældet havde for en Deel sin Aarsag i, at mange Fiskere især fra de fjernere Distrikter efter i længere Tid forgjæves at have ventet paa Silben, være aldeles blottede for Proviant, Udrustning og Midler til at komme til Lofoten. Blandt dem, som indfandt sig for at søge Bessjefstigelelse som Leiekarle, maatte mange med usorrettet Sag atter forlade Distriktet. At Nordlands Amts Almue istedetfor at forøges derimod i nogen, sjønt just ikke synderlig betragtelig Grad, er aftaget, har antagelig sin Aarsag deri, at alt Flere og Flere drive Fiske fra Værene paa Helgeland og i Salten. Skulde Sildefiskerierne vedvarende slaa mindre godt til, er det at antage, at Almuens Antal i Lofoten i det Hele vil komme til at tiltage end stærkere end Tilfældet var denne Vinter.

Som det af Tabelterne vil sees er Antallet af Rjøsefartøier forøget fra 361 forrige Aar til 390 iaar.

Efter de foretagne Tællinger skulde det samlede Antal Fiskere og Fartøisfolk, som være forsamlede i Opsynsdistriktet under dette Aars Lofotfiske, have udgjort 18,952 Mand; mod 18,315 Mand forrige Aar.

I Telegram af 14de April blev det Kongelige Departement underrettet om, at det i Lofoten til den Tid

opfiskede Kvantum Fisk antagelig kunde anslaaes til 19½ Millioner, hvoraf omtrent 11½ Millioner vare saltede for at virkes til Klippfisk og omtrent 7½ Millioner vare hjældhængte til Rundfisk, medens Resten, eller omtrent ½ Million var medgaaet til Fortøring under Fisket samt til Forsendelse til Husbrug omkring i Distrikterne. Hvad der blev opfisket efterat Opsynet var traadt ud af Virksomhed er anslaaet til 50,000 Fisk, der imidlertid er et for ringe Kvantum til at have nogen Indflydelse paa Størrelsen af de foran opgivne Partier.

Nedenstaaende tabellariske Oversigt udviser hvorledes ovennævnte Partier ere fordelte i Fiske-distriktet samt hvad der antages opfisket med de forskjellige Slags Redstaber.

Distrikt	Redstaber	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Var eller Samling af Var.	Gænskf.	Gjennemsnitspris.	Værdi.	Gjennemsnitspris.	Dybsagnkf.	Gjennemsnitspris.	Sættet.
		Ort.		Ort.		Ort.	
Bretteknæs—Svølvar	800000	38½	498000	33	65000	32	853000
Kabelvaag—Trsvaag	984000	38	347000	34	76000	29	1207000
Trsnæs—Hopen . . .	289000	35	595000	32½	26000	31	740000
Henningsvar	2000000	34	1054000	32	136000	32	1650000
Verne—Ure	2210000	38	1790000	36	250000	34½	2240000
Brandsholmen—Ruffs-fjord	892000	30	2850000	28	52000	26	2070000
Sund—Lofotodden . .	1607000	31	2849000	27	130000	27½	2740000
Tilfammen	8782000	-	9983000	-	735000	-	11500000

Stælsængt.	Forbrugt.	Tilfammen.	Lever.	Gjennemsnitspris.	Progn.	Gjennemsnitspris.	Billeshøveder.	Gjennemsnitspris.
			Adr.	Ort.	Adr.	Ort.		Skil.
430000	80000	1363000	3600	32	900	40	250000	24
150000	50000	1407000	3700	30	1200	40	690000	24
130000	40000	910000	2400	30	1000	40	100000	24
1430000	110000	3190000	8200	30	2100	44	1120000	28
1890000	120000	4250000	10800	32	3100	43	900000	26
1670000	54000	3794000	9640	30	4200	45	870000	24
1800000	46000	4586000	11660	27½	5500	40	920000	20
7500000	500000	19500000	50000	-	18000	-	4850000	-

Etgesom de nærmest foregaaende Vintre var Fisken ogsaa iaar meget fed og leverholdig og holdt sig saa ligetil henimod Fiskeets Slutning. I Begyndelsen af Februar udfordredes der ikkuns 260 Garnfisk og 380 Rinefisk for at give en Tønde Lever og ved Slutningen af Maanedens omtrent 300 Garnfisk og 420 Rinefisk, hvilket Forhold vedblev ligetil mod Slutningen af Marts. I Begyndelsen af April udfordredes der 340 Garnfisk og 440 Rinefisk for at give en Tønde Lever. Ogsaa i Vestlofoten var Fisken den hele Fiskeetid igennem usædvanlig leverholdig og mellem Rinefisk og Snørefisk var der ingen væsentlig Forskjel. Antagelig har henimod 390 Stk. Fisk gennemsnitlig givet en Tønde Lever, 24 à 25 en Bog Rundfisk og 120 Stk. vil antagelig gennemsnitlig give $6\frac{1}{2}$ Bog Klippfisk. Tranpartiet kan anslaaes til ca. 25,000 Tønder, og af Rogn blev der virket ca. 18,000 Tønder, hvoraf dog en ikke ubetydelig Deel vil blive mindre god Vare. Af Medicintran blev der tilvirket 470 Tønder og af Naastof til Guanofabrikation blev indsamlet henimod 5 Millioner Fiskehoveder foruden endeel Fiskerhygge.

Lofotfiskeis Udbytte ansloges forrige Aar til 9,250,000 saft og 7,500,000 hjaeldhængt Fisk, hvorhos det blev anført, at der var Grund til at antage, at Anslaget navnlig af Klippfiskpartiet vilde komme til at vise sig noget for lavt, sammenlignet med hvad samme skulde være, beregnet efter den erlagte Medicinalafgift, hvilket ogsaa viser sig at have været Tilfældet.

Dpgave

over Medicinalafgift, tilfalden Nordlands og Tromsø Amtskommuner i Aaret 1872 ifølge Lov af 12te Mai 1866.

Efter de fra Toldstederne modtagne Fortegnelser med Bilage har Afgiften i det Hele udgjort 30,199 Sp. 86 f

Fordelt paa de forskjellige afgiftspligtige Produkter falder Afgiften saaledes:

93321 store Hundrede		
Klippfisk a 4 f . . .	3100 Sp.	84 f
55329½ Tønder Tran		
a 12 f	5532	— 112
25864½ Td. Rogn a		
1½ f	323	— 36½

710,996½ Bog Lørfisk		
a 1 f	5942	— 116½
914,983 Tdr. Sild a		
2 f	15249	— 86
166 Tdr. Saltfisk a		
2 f	2	— 92
19916 Bog Naafisk a		
½ f	55	— 38½
		30199 Sp. 86 f.

Efter foranstaaende Opgave, der er mig meddelt af Medicinalfondets Kasserer, har Klippfiskpartiet udgjort 11,198,500 Fisk, regnet efter smaa Tusinder, og dersom de Partier, der ere virkede udenfor Opshynsdistriktet, ansættes til 800,000, skulde som antaget det af Opshynet gjorte Overslag være ca. 1,150,000 Fisk for lidet.

Antages det, at 27 Stk. Fisk gennemsnitlig have givet en Bog Rundfisk, skulde der i det Hele være virket 19,197,000 Stk. Rundfisk. For Opshynsdistriktets Bedkommende blev Rundfiskpartiet anslaaet til 7,500,000, hvorefter Udbyttet af denne Vare for de Fiskerier, som falde andetsteds i Nordlands og Tromsø Amter, skulde have udgjort omtrent 11700000 Stk. Da dette imidlertid neppe kan antages at have været Tilfældet, tør det med Sikkerhed sluttes, at Opshynets Opgave ogsaa over Rundfiskpartiet snarere har været for lavt end for høit anslaaet. Sammenlignet med foranstaaende Opgave over den erlagte Medicinalafgift, maa det saaledes antages, at Opshynets Opgave i det Hele har været for lavt ansat med ca. 2½ Million Fisk, og det samlede Udbytte af forrige Aars Lofotfiske skulde altsaa have udgjort ca. 20 Millioner Fisk. Rognpartiet har paa det Nærmeste været rigtigt anslaaet, hvorefter Tranpartiet har været noget for lavt.

Af Handelsmænd paa Hjemstederne blev Fisken i de første Dage af Fisket paa enkelte Steder betalt med 25 Ort pr. 120 Stk., men det varede kun ganske kort, at Prisen holdt sig saa lav; paa de fleste Steder begyndte man med 30 Ort og eftersom Kjøbefartøierne naaede frem, steg Priserne efterhaanden. I Skraaven varierede de mellem 30 og 35 Ort for Rine- og Snørefisk og mellem 37½ og 39 Ort for Garnfisk; enkelte Dage var den sidste endog oppe i 40 Ort. I de øvrige Vær i Ostlofoten

vare Priserne i Regelen noget lavere end i Straaven, dog blev Garnfisk ogsaa i Kabelvaag til enkelte Tider betalt med indtil 40 Ort. I første Halvdeel af Februar blev Garnfisk i Stamsund og Stene betalt med 37½ Ort, men i Resten af Maaneden og ligetil henimod Slutningen af Marts stod den stadig i omkring 40 Ort. Mod Slutningen af Fisket, da mange Kjøbefartøier havde forladt disse Vær, gik den atter ned til 35 Ort. Rinefisk blev stadig betalt med 1 a 2½ Ort og Dybsagnfisk med indtil 5 Ort mindre end Garnfisk. I Ure vare Priserne i Regelen noget lavere end i Stamsund og Stene; men mod Slutningen af Fisket blev ogsaa der holdt de samme høie Priser. Som Følge af det rige Fiske mellem Balstad og Sund vare Priserne der meget variable; naar Kjøbernes Antal var saa ringe, at de om Aftenen ikke kunde modtage al den Fisk, som blev dem tilbuden, hændte det endog at Prisen varierede 10 a 12½ Ort fra Morgen til Aften. For Lever til Medicintran af Rinefisk betaltes 30 og af Garnfisk 35 Ort pr. Tønde; for ældre Lever kan Gjennemsnitsprisen antagelig sættes til 30 Ort pr. Tønde. Da Rognen paa den Tid, da Fisket slog bedst til, allerede var begyndt at blive temmelig blød og der desuagtet som sædvanligt blev fortsat med Tilvirkning af denne Vare, er det sandsynligt, at der — som før anført — vil komme endeel mindre god Rogn i Handelen. Den foranævnte Omstændighed i Forbindelse dermed, at Rogn ogsaa benyttes til Agn ved Daglinefisket, gjør det yderst vanskeligt med nogenlunde Sikkerhed at kunne opgive det samlede Parti saavel som Gjennemsnitsprisen. Efter bedste Skøn vil denne antagelig kunne sættes til 43 Ort pr. Tønde. Paa Grund af den stærke Konkurrence, der er indtraadt i Handelen med Fiskeaffald, steg Prisen paa Fiskehoveder, saaledes at den paa enkelte Steder gik op til 32 f pr. 120 Stkr.; den gjennemsnitlige Pris kan dog neppe sættes høiere end til 24 f for Hoveder og 18 f for Rygge, alt pr. 120 Stkr.

Efter de foran angivne Talstørrelser er Udbyttet af dette Aars Fosotfiske for Almuen at betragte som et godt Middelsaar; og naar der tages Hensyn til de ganske usædvanlig høie og jevne Priser saavel paa Fisk som Lever og Rogn, har Fisket for Almuen i det Hele sikkerligen været mere end almindelig lønnende. Som allerede an-

ført var det imidlertid Tilfældet, at Udbyttet faldt mere end almindelig ulige. For deres Bedkommende, der havde søgt til de østligste Vær og forlade Fisket ved den Tid, det begyndte at flaa til i Østlofoten, blev det yderst misligt eller for Intet at regne; for dem, som vare tilstede imedens Fisket slog til i Østlofoten, blev Udbyttet derimod taalelig tilfredsstillende, og for alle dem, som fiskede paa Strækningen vestenfor Brandsholmen, blev det særdeles godt og endog meget rigt.

Det er tidligere anført, at vedholdende Uveir var til stort Hinder for Fiskeriets Drift. Under Landvindstormene mellem 16de og 28de Januar var der kunns liden Almue fremkommet til Distriktet, saaledes at den ikke kunde siges i væsentlig Grad at hindre Fiskeriets Drift, hvorimod den meget hidrog til at forsinke Almuens Fremkomst. Men ogsaa fra 7de Februar og saagodt som ligetil Fiskets Slutning var Veiret meget uroligt og stormende. Det langvarigste Uveir indtraf i Dagene mellem 7de og 13de, 16de og 21de samt 23de og 28de Februar. I Østlofoten faldt der i Februar 8, i Marts 8 og i April 2 Dage, paa hvilke Ingen kunde komme paa Søen. I Vestlofoten var dette Tilfælde i 13 Dage i Februar, 9 i Marts og 1 i April; desuden faldt der i Februar 6 a 8, i Marts 10 a 12 og i April 2 Dage, paa hvilke kun Rindestaber kunde trækkes. Uagtet det urolige Veir var Ulykkestilfælde paa Søen, der medførte Tab af Mennekeliv, ikke hyppigere end almindelig. Efter hvad der kom til Opsynets Kundskab omkom der ved Helle 1 Mand, ved Svoldvær 5, ved Henningsvær 4, ved Stamsund 5 og ved Balstad 2 Mand eller ialt 17 Mand.

Naar undtages ved Reine og Sørvaaagen var Tabet af Fiskerestaber i det Hele taget mindre end sædvanligt, hvilket maa tilskrives dels at Fisket — navnlig i Vestlofoten — gennem længere Tid faldt paa bestyttede Steder, og dels at hver Søgang sjelden indtraf. Stærk Strømsætning forarsagede dog oftere større Sammenviklinger. Hvad der af Rindestaber tabtes østenfor Balstad var forholdsvis ubetydeligt, men ved Balstad og Rufsjørd var det ikke almindeligt, at Tabet af Rindestaber gik op til 3 a 4000 pr. Vaad. I Dagene mellem 17de og 23de Marts indtraf ved Reine og Sørvaaagen under stærk Strømsætning et betydeligt Tab af Rindestaber især Rindestaber.

blev distnok atter bragt paa Land i nævnte Bær og en-
 deel blev indbjerget til Bærs, men de vare i en saa sam-
 menviklet Tilstand, at det ikke lod sig gjøre at greie dem
 ud. De til Opsynet afleverede og ved Fiskets Slutning
 af Eierne ikke afhentede Redstaber ere som tidligere op-
 bevarede i Svolveær, Stamjund og Sørvaaen og den
 over disse Redstaber lovbefalede Fortegnelse, hvoraf Aftryk
 vedlægges, er omdelt paa sædvanlig Maade. Da det
 var sandsynligt, at Udbringendet af de i Svolveær og
 Sørvaaen fra forrige Aar tilbageliggende Redstaber
 ikke vilde være tilstrækkeligt til at dække Realisations-
 Omkostningerne, og da der ikke var Anledning til at
 faa dem solgte som Appendix ved en anden Auction,
 ere de fremdeles henliggende paa de nævnte Steder.
 Regnskabet udbiser en Udgift ved bjergede Redstaber af
 71 Spd. 50 ¢ mod en Indtægt af 69 Spd. 96 ¢.

Sundhedstilstanden under Fisket maa siges i det Hele
 taget at have været ret tilfredsstillende.

Opsynet var i Virksomhed fra 21de Januar til 14de
 April. Af Opsynspersonalet var Lensmand Kjelsberg
 overdraget Opsynet i Straaven, Østnæs-fjorden og Svolve-
 vær med Assistance paa sidstnævnte Sted af en Under-
 opsynsbetjent; Løitnant Proet var med Skøiten "Som-
 merfjilden" overdraget Opsynet i Kabelvaag, Storvaagen,
 Ørsvaag, Ørsnæs og Hopen med Assistance paa de 2de
 sidstnævnte Steder af en Underopsynsbetjent; Lensmand
 Havig var stationeret i Henningsvær; Løitnant Fjel med
 Skøiten "Skreien" overtog Opsynet i Bærene paa Stræk-
 ningen fra Finhavn til Urebjerget; Lensmand D. Olsen
 i Bærene paa Strækningen derfra til og med Ruffsford
 og Lensmand Bentzen med Assistance af en Underopsyns-
 betjent i samtlige Bær vestenfor Ruffsford. Dæksbaaden
 "Lunnen" assisterede nogen Tid ved Opsynet i Hennings-
 vær og senere i Hopen, hvor den forblev stationeret til
 Fiskets Slut. Paa Grund af den stærke Tilstrømning af
 Almue til Stamjund, Stene og Ure blev det befundet
 nødvendigt at engagere endnu en Opsynsbetjent, og Hr.
 Th. Frost blev som saadan fra Marts Maanedes Begyn-
 delse stationeret i Ure.

Kjendtmænd Mikal Johansen Korsvig, der havde været
 i Opsynets Tjeneste lige fra den første Tid dette blev or-
 ganiseret og som i den sidste Tid af Fisket havde lidt af

et Underlivstilfælde, afgik desværre ved Døden ombord
 paa det Dampskib, med hvilket han foretog Hjemreisen.

Som extraordinær Dommer fungerede Sagfører Chr.
 Mathiesen.

Af Opsynet blev ialt decreteret 57 Mulfter, nemlig:
 2 for at have fisket uden Vaadmærker; 5 for Forstyrrelse
 af den almindelige Rolighed; 35 for i ulovlig Tid at
 have begivet sig paa Søen til Udsætning eller Trækning
 af Redstaber; 7 for Overstaen af Redstaber om Sø-
 dagen; 2 for Sætning af forbudt Redstak paa delt Hav;
 1 for Kapning af Andenmands Redstak uden tilbørligen
 at afsammenknoe dette; 2 for Undladelse af at efterkomme
 Opsynets Bestemmelse med Hensyn til Orden i Havn;
 1 for ulovligt Brændeviinsalg og 2 for ulovlig Udskjæm-
 ning af Vin. Af disse Mulfter bleve de 56 vedtagne
 ved Forelæggelsen og 1 efterat Politifag mod Bedkom-
 mende var paabegyndt. Samtlige Mulftbeløb bleve ind-
 betalte til Opsynet med Undtagelse af 2de til samlet Be-
 løb af 4 Spd., der skulde tilfalde Statskassen. Da begge
 Angældende hemmeligen forlode Distriktet, kunde ingen
 Execution foretages, hvorimod Dekreterne med Vedtagelses-
 Paategning oversendtes Amtmanden i Nordland.

Efter mindelig Overenskomst i private Tvistigheder
 blev der endvidere erlagt 8 Mulfter, hvoraf 2 tilfaldt
 Buksnæs, 1 Gimso, 2 Gillestaal, 1 Herø, 1 Trondenæs
 og 1 Skjervø Fattigkasse.

De indbetalte Mulfters samtlige Beløb udgjør 163
 Spd., hvoraf 130 Spd. tilfaldt Statskassen, 15 Spd.
 Mofsnæs, 8 Spd. Buksnæs, 3 Spd. Gillestaal, 1 Spd.
 Gimso, 2 Spd. Herø, 2 Spd. Trondenæs og 2 Spd.
 Skjervø Fattigkasse.

Af den extraordinaire Dommer blev der optaget 10
 Forhører, af hvilke 6 angik Thyveri, 2 Fordølgelse af
 Hittegods, 1 Bedrageri, 1 Overtrædelse af Kriminallovens
 Kap. 18 § 21. Af disse overgik 5 til Behandling over-
 eensstemmende med Lov af 6te Septbr. 1845 om For-
 andringer i den kriminelle Retspleie og paadømtes under
 Fisket. Derhos behandlede 1 Politifag, som angik Over-
 trædelse af Fiskelovens § 10, hvorunder Mulft vedtoges og
 Sagen hævedes, og endelig blev der optaget 1 Sæprotest.

Det af mig under 28de Juli aflagte Regnskab ud-
 viser en samlet Udgift ved Opsyn og extraordinair Rets-

pleie i Tidsrummet fra 1ste Juli 1872 til 1ste Juli 1873 af 5901 Spd. 49½ f, der er 398 Spd. 70½ mindre end hvad der var bevilget.

Med den i forrige Aarsberetning omhandlede Dampfiskebaad blev der ogsaa under dette Fiske drevet Garnfiske udfor Henningsvær, men da Fisket dersteds i den første Tid slog mindre godt til, var det ifkuns undtagelsesvis at den blev benyttet efter sin oprindelige Bestemmelse. Dette var imidlertid ligesaa lidt begrundet i indvunden Erfaring om Banfælighed ved at fiske paa denne Maade som deri, at der under Brugen havde vist sig Mangler ved Fartøiet eller dets Indredninger. Men da der opstod Mangel paa Agnsild, blev det befundet fordeeltigere at anvende Fartøiet til Transport af fersk Agnsild, hvortil det navnlig i den sidste Tid af Fisket blev benyttet, og hvorved det vistnok fandt en lønnende Beseftigelse.

Til det Sildefiske, der i de senere Aar er faldt paa Helgeland og i Senjen, er der bleven anskaffet en Mængde af de saakaldte Visterbaade fornemmelig ved Indkjøb søndenfra, hvor de paa Grund af det feilslagne Vaarsildfiske have været at erholde for billige Priiser. Efterat 10 Aar ere forløbne siden dette Slags Baade bleve bekjendte i Nordland, seer det nu ud til, at man ogsaa vil komme til at benytte dem ved Lørfiskefiskeriet i Lofoten. Der blev nemlig i Vinter anvendt 3 saadanne udelukkende til at drive Fisket med. De tvende, hvis Mandskaber hørte hjemme i Bergensstift, bleve benyttede som Linebaade, den ene i Henningsvær, den anden i Ure; de vare af ca. 40 Tønders Drægtighed og havde en Besætning af 4 Mand hver. Den tredie, hvis Besætning var fra Bodø, var indrustet som Garnbaad; den havde først drevet Fiske fra Nøst, men da dette dersteds faldt misligt, flyttede den til Sørvaagen; den var af ca. 60 Tønders Drægtighed og havde 6 Mand's Besætning. Efter hvad jeg havde Anledning til at erfare, vare vedkommende Mandskaber særdeles vel tilfredse med disse Baade ogsaa til dette Brug.